

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1162/2021
15.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јадранка Јововић Самарцић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Сузана Станковић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2056/20 од 02.09.2020. године, у седници одржаној 15.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2056/20 од 02.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2056/20 од 02.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 1941/18 од 28.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженом да са кп.бр. .../... КО ... уклони незаконито постављене пластичне канализационе цеви Ф100, у дужини од 4м од граничне линије кп.бр. .../... и кп.бр. .../... обе у КО ..., у правцу северозапада до шахте број 2, на дубини од 1,10м, која се налази на кп.бр. .../... КО ...и Ф300, која је спроведена од шахта број 2 на дубини 1,90м, до уличне шахте у дужини од 6,70, затрпа канале и доведе у стање несметаног коришћења кп.бр. .../... КО Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати 78.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2056/20 од 02.09.2020. године ставом првим изреке, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је, захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснаже пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне

примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом одбијен је, као неоснован захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да измести канализациону мрежу, на коју је прикључена канализациона и водоводна мрежа за кућу туженог. По оцени Врховног касационог суда у овом случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности захтева тужиоца засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права. Правилна примена права у споровима са захтевом, као у овом случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, са којих разлога не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 27.12.2016. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 10.000,00 динара.

С обзиром да у овом случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић